

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2CoCsp/34/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119236573
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Matyiová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2020:6119236573.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Matyiovej a sudkýň JUDr. Aleny Mikovej a JUDr. Anny Slovinskej v spore žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35724803, zastúpeného Advokátskou kanceláriou Remedium Legal, s.r.o. so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 739 proti žalovanému S. Q., V.. XX.X.XXXX, B. P. Y. XXX, XXX XX P., zastúpeného JUDr. Viktóriou Kerekešovou, advokátkou so sídlom Šafárikova 71, 048 01 Rožňava, o zaplatenie 4.240,17 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 21.11.2019 č.k. 12Csp 65/2019-99

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok a v r a c i a vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1.Okresný súd Rožňava (ďalej „súd prvej inštancie“ alebo len „súd“) rozsudkom uvedeným v záhlaví zamietol žalobu a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi v plnom rozsahu.

2. Rozhodol tak o nároku žalobcu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. 4507130267 uzavretej medzi žalovaným a právnym predchodcom žalobcu Home Credit Slovakia, a.s. dňa 15.7.2015, vychádzajúc zo skutkových zistení, že žalovanému bol poskytnutý spotrebiteľský úver vo výške 5.000 €, ktorý mal vrátiť v 72-mesačných splátkach vo výške 116,88 eur pri úrokovej sadzbe 18,88 % ročne, RPMN 20,8 % ročne, keď celková čiastka, ktorú bol povinný zo zmluvy vrátiť mala predstavovať 8.415,36 eur. Žalovaný na úhradu dlhu poukázal časť splátok v celkovej výške 759,83 eur. Pôvodný veriteľ žalobcu Home Credit Slovakia, a.s. vyzval žalovaného listom zo dňa 27.6.2016 na splatenie celého dlhu v lehote 15 dní v celkovej výške 5.193,77 eur. Následne dňa 14.6.2017 pôvodný veriteľ žalovaného postúpil pohľadávku na žalobcu EOS KSI Slovensko, s.r.o.. Predmetom konania bol nárok žalobcu v rozsahu 4.240,17 eur, zodpovedajúci rozdielu medzi peňažnými prostriedkami čerpanými žalobcom v sume 5.000 € a poukázanými úhradami vo výške 759,83 €. V zostatku veriteľ nároky zo zmluvy neuplatňoval. Z dlžnej sumy súčasne žiadal priznať nárok na úroky z omeškania vo výške 5% z dlžnej sumy ročne od 15.6.2017 do zaplatenia. Proti platobnému rozkazu vydanom v skrátrenom upomínacom konaní Okresným súdom Banská Bystrica dňa 13.3.2019 vo veci sp.zn. 25Up 200/2019, ktorým bolo žalobe v celom rozsahu vyhovievané, podal žalovaný včas vecne odôvodnený odpor, v ktorom vzniesol tiež námietku premlčania dlhu. Na základe návrhu žalobcu, Okresný súd Rožňava pokračoval ďalej v konaní.

3. Pohľadávku žalobcu súd hodnotil podľa § 52 zákona č. 40/64 Obč. zákonníka (OZ) a zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, iných úveroch a pôžičkách (zákon č. 129/2010 Z.z.) ako nárok zo spotrebiteľskej zmluvy, u ktorej súd aj ex offo prihliada k námietke premlčania podľa § 54a OZ, v zmysle ktorého premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať, ani ho platne zabezpečiť. Vychádzajúc z právnej úpravy § 53 ods. 9 v spojení s § 565 OZ, ktoré vyžadujú v prípade spotrebiteľskej zmluvy, aby veriteľ uplatnil svoje právo na zosplatenie celého dlhu najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva, prihliadajúc k trojročnej premlčacej dobe podľa § 101 OZ a podmienkam

jej plynutia podľa § 103 OZ, v zmysle ktorého ustanovenia, ak pre nesplnenie niektorej zo splátok sa stane zročným celý dlh, začne plynúť premlčacia lehota odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, dospel k záveru, že nárok žalobcu v konaní je premlčaný, preto mu ho nemožno priznať. Súd konštatoval, že žalovaný uhradil poslednú splátku dňa 14.1.2016, a vychádzal z názoru, že pokiaľ právny predchodca žalobcu výzvou z 27.6.2016 uplatnil právo podľa § 565 OZ, tak s prihliadnutím k § 53 ods. 9 OZ sa dlh stal zročným pre nesplnenie splátky, ktorá bola splatná ku dňu 20.2.2016, od zročnosti ktorej je potrebné počítať aj 3-ročnú premlčaciu dobu a táto uplynula 20.2.2019. Súd uviedol, že v súlade s § 101 OZ 3-ročná premlčacia doba v prípade zosplatneného záväzku zo spotrebiteľského úveru plynula nie od účinnosti zosplatnenia, ale od omeškania s úhradou splátky, pre ktorú k zosplatneniu úveru došlo. Pretože žaloba bola podaná na súd až dňa 27.2.2019, žalobca uplatnil svoj nárok oneskorene, po uplynutí 3-ročnej premlčacej doby. Rozhodnutie o náhrade trov konania odôvodnil § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku (CSP) a procesne úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov proti žalobcovi v plnom rozsahu.

4. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca z odvolacích dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. f/ a h/ CSP, teda že súd dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam (f) a jeho rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení vecí (h). Navrhoval, aby odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvej inštancie a žalobe vyhovel v plnom rozsahu, alebo aby toto rozhodnutie zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

5. Odvolateľ nesúhlasil s posúdením začiatku plynutia premlčacej doby vychádzajúc z interpretácie ustanovení § 565 OZ, podľa ktorého ustanovenia právo na zosplatnenie dlhu mohol veriteľ uplatniť iba do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky. V prípade, ak by sa za splátku, ktorá vyvolala splatnosť dlhu považovala splátka splatná dňa 20.2.2016, právo na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti by zaniklo už dňa 20.3.2016, čo však neprichádza do úvahy práve z dôvodu, že v zmysle § 53 ods. 9 OZ oprávnenie veriteľa na uplatnenie práva na zosplatnenie dlhu prichádza do úvahy až pri omeškaní dlžníka s úhradou splátky po dobu dlhšiu ako tri mesiace. Zdôraznil, že potom, čo bol žalovaný v omeškaní s úhradou splátok po dobu dlhšiu ako tri mesiace, správne bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru listom z 27.6.2016, a to pre nezaplatenie splátky splatnej dňa 20.6.2016. Premlčacia doba tak pre všetky splátky splatné po 20.6.2016 začala plynúť od tohto dňa a uplynula by najskôr 20.6.2019. Vzhľadom na to, že žaloba bola podaná už dňa 27.2.2019, žalobca uplatnil svoj nárok včas.

6. Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu žiadal rozhodnutie súdu ako zákonné a vecne správne potvrdiť považujúc žalobcovu interpretáciu ustanovení § 565 a 53 ods. 9 OZ za nesprávnu a odporujúcu zmyslu aj účelu uvedených zákonných ustanovení. Dôvodil, že pre zosplatnenie dlhu listom veriteľa z 27.6.2016, boli splnené podmienky vyžadované § 53 ods. 9 OZ, a to uplynutie 3-mesačnej lehoty omeškania a notifikačná lehota na uplatnenie práva 15 dní, jedine vo vzťahu k omeškanej splátke splatnej 20.2.2016. Žalobcovi, ktorý disponuje dostatočným odborným zázemím advokátskych kancelárií, nič nebránilo uplatniť svoj nárok riadne a včas. Na podporu svojej argumentácie žalovaný poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Trenčíne sp.zn. 19Co 42/2017.

7. Žalobca v odvolacej replike uviedol, že trvá na obsahu podaného odvolania.

8. Žalovaný v odvolacej duplike zopakoval, že považuje rozhodnutie súdu prvej inštancie za vecne správne a navrhuje ho potvrdiť.

9. Krajský súd v Košiciach ako odvolací súd prejednal odvolanie žalobcu ako podané včas a oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné, bez nariadenia odvolacieho pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario, v rozsahu vyplývajúcom z § 379 a § 380 CSP a z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a zistil, že nie sú dané dôvody na potvrdenie (387 CSP) ani na zmenu (388 CSP) rozsudku, preto ho zrušil podľa § 389 ods. 1 písm. b/, c/ CSP a vrátil vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

10. Podstata odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. f/ CSP spočíva predovšetkým v nesprávnom postupe súdu prvej inštancie pri hodnotení výsledkov dokazovania. Dôsledkom je to, že súd berie do úvahy skutočnosti, ktoré z dôkazov nevyplývajú alebo neboli stranami sporu prednesené, prípadne prihliada na skutočnosti, ktoré boli preukázané, či vyplývali z prednesov strán. Nesprávne skutkové zistenia môžu byť aj výsledkom logických rozporov pri hodnotení dôkazov.

11. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. h/ CSP je vykladaný tak, že právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav. Nesprávnym právnym posúdením je omyl súdu pri aplikácii práva na správne zistený skutkový stav. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil právny predpis iný, než ktorý použiť mal alebo ak síce použil správny právny predpis, ale nesprávne ho interpretoval na daný prípad.

12. Preskúmaním rozhodnutia súdu prvej inštancie a procesného postupu, ktoré konaniu predchádzalo odvolací súd dospel k záveru, že tvrdené odvolacie dôvody boli naplnené, keď súd prvej inštancie vychádzal z nedostatočne zisteného skutkového stavu veci, z ktorých dôvodov sú jeho závery predčasné a svoje rozhodnutie založil tiež na nesprávnej interpretácii aplikovaných právnych noriem.

13. K posudzovanej otázke premlčania odvolací súd uvádza, že dĺžku premlčacej doby určuje zákon, a túto nemožno meniť ani dohodou strán, pričom jej uplynutím dochádza k právnym účinkom premlčania, teda strate možnosti vynúteného splnenia práva. Z hľadiska prejednávaneho sporu je premlčacia doba 3-ročná v súlade s § 101 OZ.

14. Podľa § 101 OZ, pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

15. Podľa § 103 OZ, ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

16. Podľa § 53 ods. 9 OZ, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

17. Podľa § 565 OZ, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

18. Ustanovenie § 101 OZ upravuje všeobecnú dĺžku premlčacej lehoty, ktorá platí v prípadoch, ak zákon pre jednotlivé práva nemá osobitnú úpravu, teda inú dĺžku premlčacej doby, alebo odlišný začiatok jej plynutia, ako je to v prípade úhrady dlhu v splátkach. V zmysle § 103 OZ v prípade, ak zmluvné strany dohodli plnenie dlhu v splátkach, každá zo splátok predstavuje samostatné plnenie, pre každú z nich plynie samostatná premlčacia lehota, čo však už neplatí vo vzťahu k tým splátkam, ktoré sa stali splatnými na základe využitia práva veriteľa podľa § 565 OZ. Vo vzťahu k zosplatenému dlhu mimo už splatných splátok teda nastáva situácia odlišná, a premlčacia lehota vo vzťahu k týmto neuhradeným splátkam plynie odo dňa zročnosti nesplnenej splátky, ktorá vyvolala zosplatenie dlhu. Pokiaľ ide o spotrebiteľské zmluvy je však potrebné zohľadniť osobitnú právnu úpravu, ktorá vyplýva z § 53 ods. 9 OZ. Toto ustanovenie zaviedlo novú podmienku pre aplikáciu § 565 OZ vzťahujúcu sa výlučne na spotrebiteľské zmluvy, keď možnosť veriteľa žiadať o zaplatenie celej zostávajúcej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky (teda možnosť uplatnenia práva podľa § 565 OZ), je viazaná nielen na samotné omeškanie s úhradou splátky, ale aj na právnu udalosť, ktorou je uplynutie 3 mesiacov omeškania s úhradou tejto splátky. Súčasne platí pre veriteľa tiež povinnosť upozorniť dlžníka na možnosť zosplatenia dlhu aspoň 15 dní pred uplatnením tohto práva. Z uvedeného plynie, že v prvý deň omeškania s úhradou splátky nie je veriteľ oprávnený uplatniť právo podľa § 565 OZ a pristúpiť k zosplateniu dlhu vzhľadom na to, že špeciálna právna úprava obsiahnutá v § 53 ods. 9 OZ vyžaduje, aby k právnej skutočnosti omeškania dlžníka k úhradou splátky sa pripojila aj právna udalosť uplynutia 3 mesiacov. Preto až so zohľadnením uvedenej doby je možné uvažovať o práve veriteľa domáhať sa svojho práva na súde tak, ako to predpokladá § 100 OZ v spojení s § 101 OZ. Z uvedeného plynie, že premlčacia doba v prípade spotrebiteľských zmlúv u predčasne zosplateného dlhu začína plynúť až po troch mesiacoch omeškania od splatnosti splátky. K uvedenému záveru dospelo tiež občianske právne kolégium Krajského súdu v Košiciach na svojom zasadnutí 22.10.2020. Úvahy súdu, na ktorých založil svoje rozhodnutie o tom, že premlčacia lehota žalobcovi plynula už od 20.2.2016 a vzhľadom na

čas podania žaloby na súd 27.2.2019 svoj nárok uplatnil oneskorene, keďže premlčacia lehota uplynula 20.2.2019, sú teda nesprávne.

19. Z vyššie uvedeného tiež vyplýva, že pokiaľ malo dôjsť k uplatneniu práva veriteľa pre omeškanie žalovaného s úhradou splátky splatnej dňa 20.2.2016, veriteľ mohol pristúpiť k zosplatneniu zostatku dlhu najskôr po uplynutí 3 mesiacov t.j. po 20.5.2016. Za situácie, že predčasná splatnosť dlhu bola viazaná na splátku splatnú 20.2.2016, mohlo dôjsť k premlčaniu nároku žalobcu u zosplatnených splátok najskôr od 21.5.2019, a keďže žalobu podal 27.2.2019, k uplynutiu premlčacej doby za takých okolností nemohlo dôjsť. Právo veriteľa na predčasné zosplatnenie dlhu je však možné zrealizovať len do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky, ktorou je splátka splatná v najbližšom mesiaci nasledujúcom po trojmesačnom omeškaní, a ak súčasne upozornil dlžníka v zmysle § 53 ods. 9 na možnosť uplatnenia tohto práva, tj na možnosť zosplatnenia dlhu v lehote nie kratšej ako 15 dní, pred samotným úkonom zosplatnenia. K predčasnej splatnosti dlhu, tj k strate výhody splátok nedochádza automaticky, ale vyžaduje sa prejav vôle veriteľa, že tento právny následok chce uplatniť, ktorým je práve výzva na úhradu celého dlhu (tj aj na zaplatenie do uvedeného času nesplatených splátok dlhu). Toto právo mohol veriteľ využiť do splatnosti najbližšej nasledujúcej splátky, v danom spore za situácie, že splátky boli splatné 20. deň v mesiaci, do 20.6.2016.

20. Odvolací súd však nemal možnosť s konečnou platnosťou vyriešiť otázku premlčania nároku žalobcu a splnenie podmienok zosplatnenia, pretože pri ustálení skutkového stavu veci sa súd dopustil pochybení neberúc do úvahy všetky podstatné skutočnosti vyplývajúce z listinných dôkazov a vyjadrení strán sporu. Z odôvodnenia súdneho rozhodnutia ani obsahu spisu nemožno ustáliť na základe akých úvah dospel k záveru, že povinnosť na úhradu dlhu pripadala práve na 20. deň v mesiaci, a že boli splnené podmienky pre riadne zosplatnenie záväzku žalovaného zo spotrebiteľského úveru.

21. Žalovaný v odpore proti platobnému rozkazu, ako aj v nadväzujúcich písomných podaniach namietal k obsahovým náležitostiam zmluvy, nedostatku podpisu, uvádzal, že z obsahu zmluvy nevyplýva, aká mala byť splatnosť záväzku, preto sa dovoľával toho, že úver je bezúročný a bez poplatkov, a tvrdil tiež nesplnenie podmienok pre zosplatnenie dlhu vyžadovaných § 53 ods. 9 OZ.

22. Z vyjadrení žalobcu v konaní vyplýva, že zmluva mala byť uzavretá prostredníctvom elektronických prostriedkov dialkovej komunikácie a termín splatnosti splátok a celého záväzku z úveru vyplýva z bodu 31 zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Podľa obsahu zmluvy (čl. 5 a nasledujúce spisu) termín splatnosti splátok je vymedzený odkazom tak, že prvá splátka je splatná po mesiaci od dátumu poskytnutia úveru. Pokiaľ kalendárny mesiac nasledujúci po poskytnutí úveru neobsahuje poradové číslo dňa poskytnutia úveru, je splatnosť prvej splátky posledný deň v tomto kalendárnom mesiaci. Dátum splatnosti druhej a nasledujúcich splátok je vždy v 15. deň v kalendárnom mesiaci, počínajúc kalendárnym mesiacom nasledujúcim po mesiaci, v ktorom je splatná prvá splátka. Nemožno zistiť, na základe akých úvah ustálil súd splatnosť splátok k 20. dňu. Rovnako tak, pokiaľ žalobca zastával názor, že notifikačná povinnosť veriteľa podľa § 53 ods. 9 OZ, teda upozornenie dlžníka 15 dní pred zosplatnením dlhu na možnosť využitia tohto práva veriteľa bola splnená tým, že takáto lehota na plnenie bola poskytnutá dlžníkovi vo výzve na zaplatenie celého dlhu zo dňa 27.6.2016, nezodpovedá zákonnej úprave. Samotná listina zo dňa 27.6.2016 predstavuje už úkon zosplatnenia dlhu, ktorému nevyhnutne v zmysle zákonnej úpravy § 53 ods. 9 OZ musí predchádzať uplynutie lehoty 15 dní od upovedomenia spotrebiteľa o tom, že veriteľ mieni využiť toto svoje právo. Ak teda sám žalobca tvrdí, že sa domáha nároku z pohľadávky, ktorej splatnosť nastala k 27.6.2016 z dôvodu uplatnenia práva veriteľa podľa § 565 OZ, musí preukázať, že žalovaný ako spotrebiteľ bol v lehote nie kratšej ako 15 dní upozornený na uplatnenie tohto práva. Hrozba zosplatnenia dlhu veriteľom znamená pre dlžníka sankciu v podobe straty výhody splátok, preto lehota 15 dní nie je len formálne stanovenou lehotou, ale posledným časovým obdobím, v ktorom má dlžník možnosť riešiť vzniknuté omeškanie. Právo veriteľa zosplatniť dlh zo spotrebiteľskej zmluvy je možné uplatniť až po uplynutí tejto lehoty. S uvedenou skutočnosťou sa súd prvej inštancie rovnako žiadnym spôsobom nevyporiadal, aj keď bola v priebehu konania namietaná.

23. Vzhľadom na nedostatky skutkových zistení, nesprávne právne posúdenie premlčania nároku žalobcu, súd prvej inštancie neskúmal ďalšie pre konanie významné skutočnosti, a odvolaciemu súdu neostávala iná možnosť ako predmetný rozsudok zrušiť v súlade s § 389 ods. 1 písm. b/ a c/ CSP, pretože súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a v dôsledku nesprávneho

právneho posúdenia veci nevykonal navrhované dôkazy, ktoré nedostatky nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom.

24. Po vrátení veci bude úlohou súdu prvej inštancie reagovať na námietky strán majúce vplyv na rozsah nároku a určenie začiatku premlčania. Za situácie, že zmluva bola uzavretá na diaľku tj výlučne prostriedkami elektronickej komunikácie (zákon č. 266/2005 Z.z.), je zjavné, že nemôže obsahovať vlastnoručný podpis žalobcu. Pokiaľ je predmetom sporu len pohľadávka žalobcu zodpovedajúca rozdielu medzi peňažnými prostriedkami žalovanému skutočne poskytnutými a žalovaným vrátenými, z hľadiska procesnej ekonomie nie je významné skúmanie náležitosti spotrebiteľskej zmluvy vo väzbe na jej bezúročnosť a bezpoplatkovosť, keďže žalobca nepožaduje viac, než by mu patrilo zo zmluvy za situácie, že je bez úrokov a bez poplatkov. Avšak vyhodnotenie termínu splatnosti splátok je významnou otázkou pre skúmanie podmienok zosplatnenia celého dlhu, stanovenie rozsahu omeškania i určenia začiatku plynutia premlčacej doby. Ak do konania nebudú predložené iné (ďalšie) listinné dôkazy, je nevyhnutné vychádzať zo záveru, že zosplatnenie záväzku právnym predchodcom žalobcu listom zo dňa 27.6.2016 ako sa nachádza na čl. 21 spisu nebolo vykonané v súlade so zákonom, nakoľko nebolo preukázané, aby veriteľ poskytol dlžníkovi lehotu 15 dní na úhradu omeškaných splátok pred úkonom zosplatnenia dlhu. Pre prípad, že neboli splnené podmienky predčasnej splatnosti dlhu, v súlade s § 103 veta prvá OZ, premlčacia doba na uplatnenie nároku žalobcu plynie odo dňa splatnosti jednotlivých splátok, čo sa vzťahuje aj na splátky, ktoré sa stali splatnými do času zosplatnenia dlhu podľa § 53 ods. 9 OZ, §565 OZ, ak bude taký platný úkon v konaní preukázaný.

25. V opätovnom konaní súd prvej inštancie rozhodne o náhrade trov celého konania (§ 396 ods. 3 CSP).

26. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C.s.p.).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C.s.p.).